Ἔτος Β'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 17 Νοεμβρίου 1912. Ἀριθ. 97.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'.

Βαρεῖα κωδώνων κλαγγὴ τὸ πένθιμον ἀνὰ πᾶσαν Ἑλλάδα γῆν ἐσήμανεν ἄγγελμα.

Ἔθανεν ὁ Ἐθνάρχης!

Ὁ Μέγας Ἰωακεὶμ δὲν ὑπάρχει πλέον!

Ἂν ὁ θάνατος ἀτόμων δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἐν ὡρισμέναις στιγμαῖς ἐθνικὴν συμφορὰν, πάντως ὁ τοῦ μεγάλου Πατριάρχου, τοῦ παμμεγίστου Ἰωακεὶμ ὁ θάνατος, ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἃς ἐνδόξως διανύει τὸ Ἑλληνικὸν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὑψίστη ἐθνικὴ συμφορά.

Ὡς ὁ θάνατος τοῦ μεγαλεπηβόλου τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν ἐθύντορος, τοῦ κυκῶντος τὴν Ἑλλάδα, ὁσάκις ἤστραπτε καὶ ἐβρόντα ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ βράχου τῆς Πνυκὸς, τοῦ μεγάλου Περικλέους, ὑπῆρξε διὰ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη συμφορὰ, ἔλαβε δ' ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἃς διήνυε τότε ἡ Ἀθηναϊκὴ πατρὶς τὰς, διαστάσεις ἐθνικῆς συμφορᾶς, οὕτω καὶ ὁ θάνατος τοῦ μεγαλεπηβόλου ἐθνάρχου, τοῦ θεωρουμένου, ἄγνωστον ἂν δικαίως ἢ ἀδίκως, ὡς τοῦ κυρίου ἄξωνος, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ἡ σημερινὴ ἔνδοξος τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος δρᾶσις, δύναται νὰ κληθῇ ἐθνικὴ συμφορὰ, ἐπελθὼν ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ὑπέροχος διάνοιά του ἦτο πλέον ἢ ἀναγκαία εἰς τὴν νέαν φάσιν εἰς ἣν εἰσέρχεται μετ' ὀλίγον τὸ ζήτημα τῶν Βαλκανικῶν λαῶν.

Ἡ περίοδος τῆς διὰ τῆς ἀκμῆς τῆς σπάθης ἀναγραφῆς καὶ τῆς διὰ τῆς λαλιᾶς τῶν τηλεβόλων ὑποστηρίξεως τῶν δικαίων τῶν Βαλκανικῶν λαῶν ἐπερατώθη καὶ ἤδη εἰσερχόμεθα εἰς τὴν περίοδον τῆς κοπίδος τοῦ νοῦ, εἰς ἣν ἦτο ἀπαραίτητος ἡ μεγάλη διάνοια, ἡ διαυγὴς ἀντίληψις τοῦ μεγαλοϊδεάτου ἐθνάρχου, τοῦ κυοφορήσαντος καὶ πραγματώσαντος τὸ συντελεσθὲν μεγαλούργημα, τῆς ὑπὸ τῶν χριστιανικῶν λαῶν καταλύσεως τῆς ἐν Εὐρώπῃ Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῆς ὁμοσπονδίας τῶν Χριστιανικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου λαῶν.

Μόνον ἡ μεγάλη αὐτοῦ διπλωματικὴ περινοία ἠδύνατο, συνέχουσα τὴν ὀξύτητα τῶν ἄγαν σωβινιστικῶν ἀντιζηλιῶν, τὴν ὁρμητικότητα τῆς ἐκ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης ἐξάψεως, νὰ δημιουργήσῃ μίαν συμμαχίαν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα διαπράξασαν. Ἤδη, αὐτοῦ θανόντος, θὰ εὑρεθῇ ὁ μέγας νοῦς ὁ συνεχίσων τὸ ἔργον του, συνέχων τοὺς συμμάχους κατὰ τὴν ὑπερτάτην τὴν κρίσιμον τῆς διανομῆς τῆς λείας στιγμὴν, ὅπως ἀποκλείσῃ τοὺς ἑτοίμους νὰ ἐφορμήσωσιν, ὅπως διαμφισβητήσωσιν ἡμῖν τὴν διὰ ποταμῶν αἱμάτων τῶν τέκνων μας ἀνακτηθεῖσαν γῆν τῶν πατέρων μας, ἰσχυροὺς τῆς Εὐρώπης γύπας;

Ἑπτὰ ποιμεναρχῶν καὶ ἐξόχων πατριωτῶν ὀνόματα φέρονται, ὡς ἱκανῶν νὰ διαδεχθῶσι τὸν ἰσχυρὸν, ὅστις εἰς δυσχειμέρους ἐποχὰς ἔσωζε τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἄραγε ἀρκεῖ μόνος ὁ πατριωτισμὸς διὰ τὸ βαρὺ ἔργον ὅπερ θὰ βαρύνῃ τοὺς ὤμους τοῦ νέου ἐθνάρχου;

Ὁ Θεὸς σώζοι κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας ἐποχὰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν μή ποτε δ' ἡ Ἑλλὰς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν θρηνήσοιεν τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου Ἰωακεὶμ, ὡς οἱ Ἀθηναῖοι τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου Περικλέους.

Ἡ ΧΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Ὡς λευκὴ περιστερὰ, θαλὸν ἐλαίας κομίζουσα, τὸ ταχύπλουν ὑπερωκεάνειον «Πατρὶς», ἐπὶ τῶν κυμάτων ἱπτάμενον, ἐκόμιζε πρὸς τὴν Ἑρμούπολιν, τὴν γλυκεῖαν τῆς αἱματοβρέκτου Χίου θυγατέρα, τὸ θεσπέσιον ἄγγελμα τῆς θραύσεως τῶν δεσμῶν τῆς ποτνίας μητρὸς, τῆς σκιαζομένης ἤδη ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς κυανολεύκου.

Τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα, ὡς ἀστραπὴ διέδραμεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν ἐνταῦθα Χίων ἀμέσως, ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τὰς πολιτείας καὶ τὰς ῥύμας ἐκχυθὲν, προσέδωκεν ὅλως ἑορτάσιμον ὄψιν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐκοσμεῖτο διὰ σημαιῶν πολυχρώμων, ἐν ᾧ πυκνοὶ οἱ πυροβολισμοὶ καὶ χαρμόσυνοι αἱ ἰαχαὶ ἐδόνουν τὰς ἠχοῦς τῆς συνήθους ἠρέμου καὶ οἱονεὶ κοιμωμένης πόλεως.

Παντοῦ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν προσώπων ἐξήστραπτεν ἡ χαρὰ, τὰ δὲ μέλη τῆς «Χιακῆς Ἀδελφότητος», ὡς ἐν ἡμέραις ἀναστάσεως, τοὺς πάντας φίλους τε, συγγενεῖς τε, ξένους τε, ἀδιακρίτως περιεπτύσσοντο μὲ δάκρυα χαρᾶς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρῶτος δὲ πάντων ὁ ἀεικίνητος, ὁ θερμουργὸς ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Νικόλαος Ἰσιδώρου, ὅστις μυριαπλασιασθεὶς περὶ πάντων ἐμερίμνησε, περὶ πάντων ἐπρονόησε, κατ' οὐδὲν ὑστερῆσας ἑτέρου φιλοστόργου τῆς ἐλευθερωθείσης Χίου υἱοῦ, τοῦ κ. Ἰωάννου Ι. Πετροκοκκίνου, ὅστις οὐδενὸς ἐφείσθη, μέσου ὅπως δημοτολεστέραν καταστήσῃ τὴν μύχιον παντὸς Ἑρμουπολίτου χαρὰν, ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι.

Τὴν γενικὴν τῆς πόλεως χαρὰν συμμεριζόμεναι καὶ αἱ δημόσιοι καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς τὸν σημαιοστολισμὸν τῶν οἰκείων καταστημάτων, μετασχοῦσαι τῆς παντοιοτρόπως ἐκδηλουμένης λαϊκῆς χαρᾶς.

Τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ ἀγγέλματος, μετὰ μεσημβρίαν, ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καθ' ἣν ἐξεφώνησε τὸν ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι πανηγυρικὸν ὁ ἔγκριτος παρ' ἡμῖν δικηγόρος καὶ καθηγητὴς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐμπορικῇ Σχολῇ κ. Θεόδωρος Δρακάκης, συναρπάσας καὶ κατενθουσιάσας τὰ ἀσφυκτικῶς ἐν τῷ ναῷ συνωστιζόμενα πλήθη, τὰ ἐκσπάσαν-

τα εἰς ζωηρὰς καὶ ἀτελευτήτους ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ὁ ἐξαίσιος οὗτος λόγος, ἐκτυπωθεὶς εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων, διενεμήθη πανταχοῦ.

Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χίου δὲν ἐπανηγυρίσθη, ἐν πόλει, ἧς τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκ Χίων ἀποτελεῖται, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως καὶ ὁρμῆς μεθ' ἧς ἐπανηγυρίσθη τὸ γεγονὸς τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης τοῦτο ὅμως προῆλθε, τὸ μὲν διότι ἡ ψυχολογικὴ κατάστασις σήμερον ἦτο ἀλλοία, καθ' ὅτι δὲν διετέλει τὸ δημόσιον φρόνημα ἐν τῷ ὑπερεθισμῷ καὶ τῇ νευρικῇ ἐξάψει εἰς ἣν διετέλει πρὸ τῆς καταλήψεως τῆς Θεσσαλονίκης, λόγῳ τῶν ἀμφιβολιῶν ἃς εὔλογοι δυσπιστίαι προὐκάλουν, τὸ δὲ διότι παρεξηγήσεις τινες προεκάλεσαν ἀδικαιολόγητα ἐπεισόδια, ὡς τὸ τῆς μὴ ἐπ' εὐλόγῳ ἀποζημιώσει παραχωρήσεως τῶν στολῶν των εἰς τοὺς μουσικοὺς οἵτινες ἀπετέλουν τὴν τέως μπάνταν τοῦ Συλλόγου τῶν «Φιλομούσων» ὑπὸ τῶν διευθυνόντων, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου, τὸν Σύλλογον καὶ οὕτως ἐν ἐπισήμῳ δοξολογίᾳ δὲν ἐφαίνετο παριστάμενος πλέον ὁ ἐπίσημος, ὁ ἀνεγνωρισμένος μουσικὸς ὅμιλος, ἀλλὰ τυχαῖος τις καὶ κοινὸς ὅμιλος, ὡς ἡ μπάντα τοῦ Βασιλαράκου.

Παρὰ τὰ διάφορα μικροεπεισόδια ὅμως ταῦτα ἡ τελετὴ διεξήχθη μετὰ τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπιβλητικότητος, χάρις εἰς τὸν κύριον Ἰωάννην Ι. Πετροκόκκινον ἐξ ἑνὸς καὶ τὸν κ. Νικόλαον Ἰσιδώρου ἀντιπρόεδρον τῆς «Χιακῆς Ἀδελφότητος» ἐξ ἑτέρου, καθ' ὅσον ὁ πολύκλαυστος Πρόεδρος αὐτῆς Κωνσταντῖνος Τσιροπινᾶς δὲν ὑπάρχει φεῦ! ἐν τοῖς ζῶσιν, ἵνα ἴδῃ τὴν ἀνάστασιν τῆς μυροβόλου πατρίδος τῶν πατέρων του.

Ἡ «Χιακὴ Ἀδελφότης» ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πατρίδος της ἔπεμψε τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα.

Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Βασιλέα Γεώργιον

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν ἰδιαιτέρας Πατρίδος Χίου ἐδοξολογήσαμεν τὸν Ὕψιστον εὐχηθέντες ἅμα ὅπως σκέπῃ Ὑμετέραν, Μεγαλειότητα, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς ὁποίας συνετελέσθη ἡ ἀπολύτρωσις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν.

«Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου»

Αὐτοῦ Ὑψηλότητα

Διάδοχον Κωνσταντῖνον

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἡ κεραυνοβόλος καὶ νικηφόρος Ὑμῶν προέλασις ἀνὰ τὴν Μακεδονικὴν γῆν, ἥτις διέλυσε τὰ σκότη τῆς δουλείας πέντε καὶ πλέον ἑκατονταετηρίδων, συνέχει ἡμᾶς ὑπὸ τὸ κράτος ἀπείρου χαρᾶς, ἐπαυξηθείσης ἄρτι διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν Πατρίδος Χίου, καὶ ἐπιβάλλει ἡμῖν τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης πρὸς Ὑμᾶς, τὸν συντελεστὴν τοῦ Ἐθνικοῦ μεγαλείου.

«Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου»

Ἐξοχώτατον

Ἐλευθέριον Βενιζέλον

Πρόεδρον Κυβερνήσεως

ΑΘΗΝΑΣ

Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς συνεχούσης ἡμᾶς ἀπείρου χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει ἰδιαιτέρας ἡμῶν Πατρίδος Χίου ἐκφράζομεν Ὑμῖν τὰς ἐκ μέσης καρδίας ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ τὰ ἐπερχόμενα ἀλλεπάλληλα μεγάλα ἐθνικὰ γεγονότα, ὀφείλονται πρωτίστως εἰς τὴν Ὑμετέραν μεγαλουργὸν δρᾶσιν καὶ πρωτοβουλίαν.

«Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου»

Μητροπολίτην

ΧΙΟΝ

Πρὸ μικροῦ ἐδοξολογήσαμεν Ὕψιστον ἐν Ναῷ Ἁγίου Νικολάου ἐπὶ ἀπελευθερώσει πολυπαθοῦς Πατρίδος. Συγχαίρομεν ἐκ μέσης ψυχῆς, ὅτι ἐπὶ εὐκλεοῦς Ὑμῶν ποιμεναρχίας συνετελέσθη μέγα ἐθνικὸν γεγονός.

«Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου»

Κουβελᾶν Δήμαρχον

ΧΙΟΝ

Μετὰ μεγάλης συγκινήσεως καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς συνεχούσης ἡμᾶς χαρᾶς πέμπομεν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἐπὶ ἀπελευθερώσει γλυκείας ἡμῶν Πατρίδος.

«Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου»

Κουντουριώτην

Ναύαρχον Ἑλληνικοῦ Στόλου

ΛΗΜΝΟΝ

Ἄκρως συγκεκινημένοι ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν πατρίδος Χίου, ἐκφράζομεν Ὑμῖν, τῷ συντελεστῇ τῆς ἀπελευθερώσεως ταύτης καὶ τῶν ἄλλων νήσων τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

«Χιακὴ Ἀδελφότης Σύρου»

Εὐχαρίστως μεταφέρομεν ἐκ τῆς Πειραϊκῆς συναδέλφου «Σφαίρας» τὸ κάτωθι Εὐχαριστήριον, ἐν ᾧ γίγνεται ἀρκετὰ εὔφημος μνεία περὶ τῶν μόνων ἐκ τῶν συμπολιτίδων μας σπευσασῶν νὰ προσφέρωσι τὴν συνδρομὴν καὶ τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς τραυματίας τοῦ πολέμου κυριῶν Ἰουλίας Δ. Μάνθου καὶ Ταρσῆς Σ. Ζαγοραίου,

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον ἐπιβεβλημένον μοι θεωρῶ, ὅπως ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὰς ἀξιοτίμους Κυρίας Σ. Ζαγοραίου, Μάνθου καὶ Ἰαννίδου διὰ τὰς μεγάλας περιποιήσεις ἃς ἐπεδαψίλευσαν καὶ ἐπιδαψιλεύουσιν εἰς τοὺς τραυματίας τοῦ πολέμου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκατεριθμήθην καὶ ἐγώ, τοὺς διὰ τοῦ τραυματιοφόρου τραίνου τοῦ Λαρισσαϊκοῦ μεταφερομένους ἐκ Λαρίσσης εἰς Ἀθήνας. Αἱ φιλεύσπλαχνοι Κυρίαι, μὴ φειδόμεναι οὐδενὸς μόχθου οὐδεμιᾶς θυσίας, προσπαθοῦσι, συνοδεύουσαι τὰ τραυματιοφόρα τραῖνα, νὰ καταστήσωσιν ὀλιγώτερον αἰσθητὰ παρὰ τοῖς τραυματίαις τὰ ἐκ τῶν τραυμάτων των ἄλγη.

Φίλιππος Ἀνδρεάδης
Λοχίας Πεζικοῦ

Ἡ ΧΙΟΣ

Ὑπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων τοῦ Στόλου μας, ὑψώθη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ἡ Κυανόλευκος.

Ἡ Χίος, ἡ Πατρὶς τῶν θυμάτων τοῦ 21, εἶνε ἐλευθέρα.

Πόσας συγκινήσεις ἐνθυμίζει ἡ ἀναπόλησις μιᾶς ὁλοκλήρου περιόδου ἀτελευτήτων καταδιώξεων, σφαγῶν, ἐξανδραποδισμῶν.

Καὶ ὅλα ταῦτα τὰ ὑπέστη ἡ μυρωμένη Νῆσος, διὰ τὴν ἐλευθερίαν της.

Δυνάσται διάφοροι, πολλοὶ μὲ τὸ σύμβολον τοῦ Σταυροῦ καὶ οἱ τελευταῖοι μὲ τὴν Ἡμισέληνον, ἡμιλλῶντο τὶς νὰ τυραννήσῃ περισσότερον.

Ἡ Τυραννία ἐξήλειψε πᾶσαν ἰδέαν ἐλευθερίας.

Τίς ἀνέμενε νὰ ἴδῃ τὴν Χίον ἐλευθέραν;

Ἐκ τῆς ζώσης γενεᾶς, βεβαίως κανείς.

Τὸ θαῦμα ἐγένετο.

Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε αἱ ὀρδαὶ τῆς Ἀσίας ἐνέσπειρον τὴν καταστροφὴν, ἡ ἐλευθερία βασιλεύει.

Εἰς τὸν Ἅγιον Μηνᾶν τρίζουν ἀπὸ εὐχαρίστησιν τὰ ἄταφα ὀστᾶ τῶν θυμάτων Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας.

Εἰς τοὺς κωδωνισμοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀναμιγνύονται αἱ ψαλμωδίαι καὶ αἱ προσευχαὶ τῶν τέως ὑποδούλων.

Τὰ κύματα τοῦ Αἰγαίου φιλοῦν τοὺς βράχους καὶ τὴν ἀμμουδιὰ καὶ ξεπλύνουν τὰ ἴχνη τῆς μυσαρᾶς δουλείας.

Ἡ Χίος εἶνε Ἐλευθέρα.

Μὲ Τυρρηνικὰς σάλπιγγας ἀναγγείλατε εἰς ὅλον τὸν Κόσμον, μέσα εἰς τὰ βάθη τῶν Ἰνδιῶν, τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Χίου, διὰ νὰ πιστεύσουν τὰ ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς διεσπαρμένα τέκνα της, ὅτι ἡ Πατρίς των ἐλευθέρα πλέον, ἀνήκει εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν Μεγάλην Ἑλλάδα, Ἑλλάδα Μεγάλην ὡς τὴν ἐφαντάσθησαν πρὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν ὁ Ρήγας Φεραῖος καὶ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς. Χ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν, ἐκ τῶν ἐπιβαινόντων τῆς κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν καταπλευσάσης εἰς τὸν λιμένα μας «Πατρίδος», οἱ εἰς τὰς ἀποκρήμνους καὶ ὀχυρὰς τοῦ Προδατίου ράχεις καταφυγόντες καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Τοῦρκοι, καλῶς ὠχυροθέντες ἀντιτάσσουσιν ἀπεγνωσμένην ἄμυναν, ἐξ ἧς ἐπῆλθον ἀρκεταὶ εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους ἀπώλειαι. Ἐν τούτοις πολλοὶ καὶ αὖθις συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι ὧν μέρος ἐκόμισεν ἐνταῦθα ἡ «Πατρὶς», πολλῷ δὲ πλείονας εἰς Πειραιᾶ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἐρριέττα».

— Ἀκόμη δὲν συνετελέσθη ἡ τῆς Θεσσαλονίκης κατάληψις, οὐδὲν δὲ περὶ τῆς προσεχοῦς τύχης αὐτῆς θεωρεῖται βέβαιον, καὶ ἀμέσως ἤρξαντο ἐκδηλούμενοι φόβοι περὶ τῆς τύχης καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, δεδομένης τῆς τυχὸν μεταθέσεως τῆς πρωτευούσης εἰς Θεσσαλονίκην, ἥτις, κατὰ τοὺς εἰδότας, κεῖται εἰς εὐθετώτερον σημεῖον, ὡς πρὸς τὰ νέα ὅρια τοῦ Βασιλείου, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ πλεῖστα ἀλλὰ παρουσιάζει τὰ πλεονεκτήματα, ἵνα χρησιμοποιηθῇ ὡς ἡ πρωτεύουσα τοῦ ἐκτεινομένου εἰς ὅρια Βασιλείου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ μέγα κέντρον τῆς ἐμπορικῆς καὶ τῆς ἀκτοπλοϊκῆς αὐτοῦ κινήσεως.

Ἡ Σύρος ἐκ τῆς νέας τῶν πραγμάτων καταστάσεως οὐδὲν βεβαίως ἔχει νὰ ζημιωθῇ, ἂν μάλιστα ἐπεκταθῇ, ὡς ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα, ἡ ἐφ' ἅπαν τὸ Αἰγαῖον Ἑλληνικὴ κυριαρχία πολλὰς ἐλπίδας μέλλοντος αἰσιωτέρου δύναται νὰ στηρίξῃ τὸ ἀποταμιευτικὸν ἐμπόριόν της.

— Τελουμένου ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, συμφώνως τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου ἡμῶν Πέτρου Κοσκορόζη, τοῦ ἐνιαυσίου μνημοσύνου τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τὸν μεγάλον Ἱερὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν πεσόντων ὡς καὶ μνημοσύνου τῶν πεσόντων κατὰ τὸν νῦν διεξαγόμενον ἅγιον τῶν συμμάχων Βαλκανικῶν κρατῶν, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ νεομάρτυρος Ἁγ. Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ὡς εἴρηται ναοῦ ἐκάλεσε πάσας τὰς πολιτικὰς, στρατιωτικὰς καὶ Δημοτικὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως, ὡς εἴθισται, ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μνημοσύνου. Ἀτυχῶς πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὗται ἔλαμψαν διὰ τῆς ἀπουσίας των, ἔντιμον δ' ἐξαίρεσιν ἀπετέλεσαν αἱ καθ' ἡμᾶς ἐκπαιδευτικαὶ ἀρχαὶ, αἱ μόναι γνωρίζουσαι οἵαν ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῶν ἐπιγιγνομένων, πᾶσα τιμὴ προσφερομένη εἰς τοὺς

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . .	Δραχ.	8.
» ἑξάμηνος . . .	»	5.
Ἐν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . .	Φρ.	12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι . Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ: ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

ἀφανεῖς ἐκείνους ἥρωας, ὧν ἡ αὐταπάρνησις μᾶς ἐδημιούργησεν οὐ μόνον ἐλευθέραν, ἀλλὰ καὶ μεγάλην καὶ σεβαστὴν πατρίδα.

Καὶ ἄλλοτε ἠναγκάσθημεν νὰ γράψωμεν καὶ νὰ τονίσωμεν, ὅτι τὰ ἔθνη γίνονται μεγάλα καὶ κραταιὰ οὐ μόνον διὰ τῆς γραφειοκρατικῆς ρουτίνας, ἀλλὰ διὰ πράξεων καὶ ἐνεργειῶν ἀπευθυνομένων πρὸς τὴν καρδίαν καὶ ὑπεκκαιουσῶν τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ πατριωτισμοῦ τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς ἐθελοθυσίας τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι αἱ πράξεις αὗται ἀποτελοῦσι τὴν ὑψίστην ὑποχρέωσιν τῶν ταχθέντων ὑπὸ τῆς πολιτείας εἰς διαχείρισιν τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων, ἀτυχῶς οἱ ἄνθρωποι τοῦ laissez—aller δὲν παίρνουν ἀπὸ λόγια, χρειάζονται κάτι τι ἄλλο, ὅπως τοῖς ὑπομιμνήσκῃ τὰ καλῶς ἐννοούμενα καθήκοντα των. Ἐλπίσωμεν ὅτι μεγαλωνομένη ἡ Ἑλλὰς θὰ μεταβληθῇ πλέον εἰς κράτος ἐκδηλοῦν τὴν ὑπόστασίν του, πρωτίστως διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους του νὰ ἐκτελῶσι μέχρι κεραίας τὸ καθῆκον, λησμονοῦντες πλέον τὸ φρικτὸν δὲν πειράζει.

— Ἡ ἔνθεος πατριωτικὴ δρᾶσις τοῦ ἐνθουσιαστοῦ Ἐπισκόπου μας καὶ αἱ ἀκάματοι ἐνέργειαι αὐτοῦ κατὰ τὰς ἄκρως δυσχερεῖς αὐτὰς περιστάσεις ἃς διανύομεν, δὲν παύονται ἐμπνέουσαι τοὺς τονίζοντας ὑπὲρ αὐτοῦ αἴνους, οὕτω δὲ πρό τινος, ἄγνωστος θαυμαστής του, ἐδημοσίευσε μακρὰν ἀνταπόκρισιν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν συνάδελφον «Ἑπερινήν», ἀποτελοῦσαν ἀληθῆ διθύραμβον τῆς πατριωτικῆς δράσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου μας, ὃν προβάλλει ὡς ὕψιστον ὑπόδειγμα μιμήσεως εἰς τοὺς λοιποὺς συναδέλφους του, οἵτινες, πλούσιοι εἰς λόγους καὶ εὐχάς, κλείωσιν ἀρηρότως τὰ βαλάντια, ὅταν ἡ πατρὶς ἐξαιτῆται διὰ τὰς ἀνάγκας της, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν χυνόντων εἰς τὰ παιδία τῶν μαχῶν τὸ αἷμα των τέκνων της, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πενομένων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων καὶ τῶν ἀπορφανιζομένων οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων, καὶ τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας.

— Εἰς τὰ ἐνθουσιώδη τηλεγραφήματα ἅτινα ἀπηύθυνεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπός μας πρὸς τὲ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Α. Β. Υ. τὸν ἔνδοξον στρατηλάτην Διάδοχον Κωνσταντῖνον, ἀπήντησαν ἀμφότεροι, ἡ μὲν Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκ Θεσσαλονίκης

Ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον
Σῦρον
Εὐχαριστῶ Ἐγκαρδίως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἡ δὲ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος ἐκ Φλωρίνης

Ἀθανάσιον Ἐπίσκοπον
Σῦρον
Εὐχαριστῶ Ἐγκαρδίως
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

— Εὐχαρίστως καταχωρίζομεν τὸ τηλ)φημα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἐλ. Βενιζέλου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορ. Συλλόγου κ. Π. Βοκοτόπουλον

Βοκοτόπουλον
Πρόεδρον Ἐμπορικοῦ Συλλόγου
Σῦρον

Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ὑμᾶς καὶ Σύλλογον.
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

— Ἡ πολεμικὴ ὁρμὴ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου φαίνεται οὐσιωδῶς κατευνασθεῖσα ἑκατέρωθεν καὶ μόνον μικροσυμπλοκαὶ ἑκασταχοῦ τῆς εὐρείας τῶν πεδίων τοῦ πολέμου ἐκτάσεως ἀναγγέλλονται μὲ τοὺς πομπώδεις τίτλους τῶν μαχῶν καὶ τῶν αἰχμαλωσιῶν μεραρχιῶν ὁλοκλήρων, κατὰ τὰ εἰωθότα τοῦ συνήθους σωβινισμοῦ τῶν ἐξ ὧν προέρχονται τὰ τηλεγραφήματα. Ἐπὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως φαίνεται ἐπέδρασαν αἱ περὶ ἀνακωχῆς διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐπήγαγον σιωπηράν τινα ἐκεχειρίαν, ἧς ὅμως ποιοῦνται χειρίστην χρῆσιν οἱ Τουρκαλβανοὶ τῆς Ἠπείρου, ὅπου ἡ δρᾶσις τοῦ στρατοῦ μας διακρίνεται διὰ τὴν μέχρις ὑπερβολῆς περίσκεψίν της καὶ ὅπου, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ κατορθωθῇ ἐν τέλει ἡ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ἐκ Μακεδονίας διωκομένων τμημάτων τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ὁπότε μεγάλας δυσχερείας θὰ παράσχωσιν εἰς τὸ πρὸς τὰ ἐκεῖ δρῶν σῶμα τοῦ στρατοῦ μας.

— Καθ' ἃς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίας ἅπασαν τὴν δαπάνην τῆς φωταγωγήσεως τῆς πόλεως καὶ τῶν γενομένων ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Χίου τελετῶν ἀνέλαβεν ὁ ἡμέτερος δηφιλὴς συμπολίτης καὶ Χῖος εὐπατρίδης κ. Ἰωάννης Ζ. Πετροκόκκινος, συνεχίζων τὰς πασιγνώστους ἐλευθεριότητας τῆς μεγάλης οἰκογενείας του.

— Κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Χίου ὑπὸ τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων εἶναι γνωστὸν, ὅτι, διὰ νὰ ἀποσοβηθῇ πᾶσα αἱματοχυσία καὶ ζημίαι εἰς τὴν πόλιν, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπεβιβάσθη εἰς νοτιωτέρον τι μέρος, εἰς τὴν τρία χιλιόμετρα ἀπέχουσαν τῆς πόλεως θέσιν Κοντάρι, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ὠχυρωθεὶς παρεκώλυε τὴν ἀπόβασιν ἥτις ἐπετελέσθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν πυροβόλων τοῦ στόλου.

Κατὰ τὴν δρᾶσιν ταύτην τοῦ στόλου διεκρίθη, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀρχηγοῦ ἡ καταστρεπτικὴ ἐνέργεια τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ εὐδρόμου «Μακεδονίας» τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου της, τοῦ ὡς γνωστὸν δεινοῦ περὶ τὴν πυροβολικὴν πλωτάρχου τοῦ πολεμ. ναυτικοῦ κ. *Λυκούργου Τσουκαλᾶ*, τοῦ τόσῳ καταδιωχθέντος ἀπὸ γνωστὰς τοῦ προσφατωτάτου παρελθόντος καμαρίλλας ὑπερόχου ἀξιωματικοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου εὑρεθέντος νὰ κυβερνᾷ τὸ ἀπὸ ὑπερωκεανείου εἰς εὔδρομον προχείρως μεταβαπτισθὲν «Μακεδονία», ἀντὶ νὰ κυβερνᾷ πραγματικὴν πολεμικὴν μονάδα.

— Αὔριον τελεῖται ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀφ' ἡμῶν τόσῳ προώρως μεταστάντος πολυκλαύστου συμπολίτου μας **Κωνσταντίνου Τσιροπινᾶ** ὑπὸ τῶν τέκνων του, μεθ' ὧν ὁλόκληρος ἡ πόλις μας καὶ αὖθις θὰ ἑνώσῃ τὰς δεήσεις της ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς.

— Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως τὸ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου τῆς Ἑρμουπόλεως εὐεργέτου Σταματίου Κ. Πρωΐου τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀγγελικῆς καὶ τῆς ἀδελφῆς του Ἀργυρῆς Α. Κρίνου ἐτήσιον Μνημόσυνον, τὸ δ' ἑσπέρας τελοῦνται οἱ γάμοι τῶν ἐκ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κληροδοτήματος προικισθεισῶν ἐσχάτως ἀπόρων νεανίδων.

— Ἐξακολουθοῦσαι τὰς οἰκογενειακὰς των εὐσεβεῖς παραδόσεις προσέφερον, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν εἰς τὸν φερώνυμον ἐνταῦθα ἱερὸν ναόν, αἱ κυρίαι Εἰρήνη Ι. Πεστεματζόγλου δραχμὰς 100 καὶ Βιργινία Στ. Κρίνου δραχμὰς 25.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐξ Ἀγγλίας ἐλθόντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος του, ὁ συμπεθέστατος συμπολίτης μας κ. Ἀντώνιος Δ. Ἀξαρλῆς.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ σεβαστὴ δέσποινα τῆς ἡμετέρας πόλεως κυρία Εὐτυχία Κ. Πετρίτζη μετὰ τῆς σεμνοτάτης θυγατρός της δεσποινίδος Στέλλας,

— Χάριν ἀναψυχῆς ἐξέδραμε μέχρις Ἀθηνῶν ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Κωνσταντῖνος Ε. Λαδόπουλος βιομήχανος.

— Γηραιὸς Χῖος εὐπατρίδης, ὁ **Λουκᾶς Πετροκόκκινος,** ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον, πλήρης ἡμερῶν, προσβληθεὶς ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας ὅλως ἀδοκήτως.

Τὴν σεμνὴν καὶ ἀπέριττον κηδείαν τοῦ μεταστάντος παρηκολούθησε μέγα πλῆθος συμπολιτῶν μας, τιμώντων τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου. Τὸ «Βῆμα» διαβιβάζει τὰ θερμὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρός τε τὴν σεβαστὴν τοῦ μεταστάντος ἀδελφὴν κυρίαν Σεβαστὴν Ι. Ἀγκᾶ, ὡς καὶ τοὺς ἀνεψιούς του.

— Δεινὴν καὶ αὖθις ὑπέστη δοκιμασίαν ἡ βαρυαλγὴς καρδία τοῦ συμπαθοῦς συμπολίτου μας κ. **Γεωργίου Ταβερναράκη.** Δὲν παρῆλθε μακρὸν χρονικὸν διάστημα ἀφ' ἧς μαῦρος ἠνοίγετο ὁ τάφος τῆς **Μαρίας** του καὶ ἤδη ἀτεγκτος ἡ μοῖρα νέον πρὸ τῶν ποδῶν του ἔσκαψε τάφον, τοῦ ὁποίου τὸ ψυχρὸν χῶμα ἐκάλυψε τὴν ἠβῶσαν νεότητα καὶ τὰ δροσερὰ θέλγητρα τῆς **Ἀθηνᾶς** του. Δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἀπευθύνωμεν κενοὺς λόγους ματαίας παρηγορίας πρὸς τὸν οὕτω σκληρῶς δοκιμαζόμενον πατέρα, μόνος δ' ὁ Θεὸς γενέσθω αὐτῷ ἵλεως.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Οὐδὲν φάρμακον συγκρίνεται πρὸς τὰ Καταπότια Πίνκ διὰ νὰ μεταμορφώσῃ τὸν ἀσθενῆ καὶ νὰ τὸν μεταβάλλῃ ἀπὸ ἰσχνὸν καὶ φθίνοντα εἰς ζωηρὸν καὶ σφριγῶντα. Ἡ μεταμόρφωσις αὕτη γίνεται ἐνίοτε μετὰ τοσαύτης ταχύτητος, ὥστε κατέχει τὴν θέσιν θαύματος καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ διὰ τὰ Καταπότια Πίνκ παραβολικῶς «ὅτι ἐκριζοῦσι τὴν ἀσθένειαν διὰ τῆς χειρός».

Θὰ σᾶς περιγράψωμεν σήμερον τὰς φάσεις τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κ. Δημ. Θεμ. Δορῆ, Ἱερέως Δημοδιδασκάλου τοῦ Ἄνω Μπέλεσι, τοῦ δήμου Λυρκείας, τῆς ἐπαρχίας Ἄργους.

«Τὰ Καταπότια Πίνκ, γράφει οὗτος, ἐξηφάνισαν ἐν ἐμοὶ μίαν δυσθεράπευτον ἀναιμίαν, συνεπείᾳ ἑλωδῶν πυρετῶν, κτηθέντων πρὸ 8 μηνῶν καὶ οἵτινες μὲ εἶχον ἐντελῶς κυριεύσῃ. Ἤμην ἐξηντλημένος. Δὲν ὠφελούμην ἐπαρκῶς ἐκ λαμβανομένης τροφῆς, διότι ἴσχναινον ταχέως καὶ αἱ δυνάμεις μου βαθμηδὸν μ' ἐγκατέλειπον. Ἡ ὑγεία μου ἐδεινοῦτο καὶ καθημερινῶς ἠσθανόμην νέας ἀδιαθεσίας, ἡμικρανίας, σκοτοδινίας, θαμβώσεις, δύσπνοιαν. Συχνὰ ἤκουσα νὰ γίνεται λόγος περὶ τῶν Καταποτίων Πίνκ, γνωρίζω μάλιστα καὶ πλείστους ἰαθέντας ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν. Ἐν τούτοις δὲν τὰ μετεχειρίσθην εὐθύς, ἐδοκίμασα πρῶτον τὰ διορισθέντα μοι φάρμακα, ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἔσχον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἀποτέλεσμα, ἐδοκίμασα τὰ Καταπότια Πίνκ. Ταῦτα παρευθὺς μοὶ ἔφερον μεγίστην βελτίωσιν. Μετὰ τὴν χρῆσιν ἑνὸς κυτίου, ἠσθάνθην ἐπανερχομένην τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν δύναμίν μου, ἡ δὲ δύσπνοια ὀλιγώτερον μὲ ἠνώχλει. Ἐξακολούθησα τὴν χρῆσιν των ἐπί τινα καιρὸν καὶ ἐθεραπεύθην τελείως».

Δὲν δύναται τί τις φαντασθῇ τὴν ἰδιότητα τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ Καταπότια Πίνκ νὰ δίδουν αἷμα εἰς ἑκάστην δόσιν, νὰ καθαρίζουν τὸ αἷμα καὶ νὰ τονώνουσι τὸ νευρικὸν σύστημα. Αἱ ποικίλαι αὗται ἰδιότητες καθιστῶσι τὸ φάρμακον τοῦτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀδιαθεσιῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς ἐποχῆς. Δίδοντα αἷμα εἰς ἑκάστην δόσιν, τὰ Καταπότια Πίνκ ἐνδυναμώνουν τὴν λειτουργείαν ὅλων τῶν ὀργάνων, δίδουν δυνάμεις, ὄρεξιν. Καθαρίζοντα τὸ αἷμα, σᾶς προφυλάττουσιν ἀπὸ τὰ ἐξανθήματα, τὰς ἐρυθρότητας τοῦ προσώπου καὶ τὰ σπυρία τὰ τόσον συνήθη κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Τονώνοντα δὲ τὰ νεῦρα ἐπανορθώνουσι τὴν φθορὰν τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶναι ὑπέροχα κατὰ τῆς ἀναιμίας, τῆς χλωρώσεως, τῆς νευρασθενείας, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν πόνων τοῦ στομάχου, ρευματισμῶν, ἀτονίας τῶν νεύρων, ἡμικρανιῶν, νευραλγιῶν, ἰσχιαλγίας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Δικρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Κορβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΟΥΚΛΑΚΟΣ

Μία ἐξαιρετική φυσιογνωμία, μία ὑπέροχος ἐπιστημονική μορφή, ὁ **Θεόδωρος Γ. Μπουκλάκος** ἐξέλειπεν αἰφνηδίως ἐκ τοῦ μέσου τῆς καθ' ἡμᾶς κοινωνίας, ἧς ἀπετέλει ἄριστον μέλος, ἐκ τοῦ μέσου τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἐν ᾧ ἡ φαεινὴ διάνοια του τὸν ἀνήγαγεν εἰς ὅλως ὑπέροχον θέσιν.

Κατατρυχόμενος ἀπὸ τὰ σπέρματα νόσου βροτολοιγοῦ καὶ διαβιβρωσκόμενος ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ κοχλάζοντος θερμουργοῦ πυρὸς τῆς ἀκαταπονήτου δράσεως, δὲν ἀντέσχε καὶ ἔκλινε τὴν ἐγκλείουσαν τὴν τόσῳ φαεινὴν διάνοιαν κεφαλὴν καὶ ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνίας ἀναπαύσεως, μακρὰν τῆς Σύρου ἣν τόσον ἠγάπησε καὶ ἥτις τοσοῦτον τὸν ἐξετίμησε καθ' ἅπαντα τὰ σημεῖα τῆς ἐνεργητικῆς, ἀείποτε δ' ἀνδρικῆς καὶ ὑπερηφάνου δράσεώς του.

Τὸ «Βῆμα», σπένδον ἓν δάκρυ θαλερὸν ἐπὶ τοῦ τάφου του, διαπέμπει θερμὰ τὰ συλλυπητήρια του πρός τε τὴν ἀπωρφανισθεῖσαν κόρην του καὶ τοὺς φιλοστόργους ἀδελφούς του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

Ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλεται ὁ θάνατος μιᾶς μεγάλης καὶ μέγα δρασάσης ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις πολιτικῆς μορφῆς, ὁ θάνατος τοῦ **Νικολάου Μπουφίδου,** πρώην Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Προέδρου, τῆς Βουλῆς ἐπὶ μακρὰς περιόδους καὶ ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων κοινοβουλευτικῶν καὶ δικανικῶν ρητόρων. Ὑπέροχος πολιτικὸς ἀνήρ, τάχιστα καθεῖξεν ὑπέροχον θέσιν, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐν τῷ Τρικουπικῷ κόμματι, εἶτα δ' εἰς τὸ περὶ τὸν κύριον Θεοτόκην συμπηχθὲν μέγιστον μέρος τοῦ παλαιοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος, τὸ διαχειρισθὲν τὰ κοινὰ κατὰ τὸ μέγιστον μέρος τῶν τελευταίων χρόνων, ἀσφαλῶς δὲ συντελέσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν σημερινὴν ἀφάνταστον δρᾶσιν τῶν στρατευμάτων μας, τὰ ὁποῖα αὐτὸ ὥπλισε διὰ τῶν τελειοτάτων ὅπλων καὶ τηλεβόλων, αὐτὸ ἐφωδίασε δι' ὅλων τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς ἐκστρατείαν ἐφοδίων, αὐτὸ δὲ πρῶτον, ὑπὸ τὴν ἔξοχον διοίκησιν τοῦ νῦν σιδηροῦ στρατηλάτου του, ἐδίδαξε νὰ μάχωνται ἐν συνδυασμῷ ὅλων τῶν ὅπλων συγκεντροῦν ἐτησίως εἰς γενικὰ γυμνάσια ὑπερτριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν ἄριστα ἀσκουμένων.

Ὁ μεταστὰς πολιτευτής, ὡς ἐκ τῆς ὑπεροχου ἐν τῷ πολιτικῷ κόμματι, εἰς ὃ ἀνῆκε, θέσεως του, ἐγένετο ὁ στόχος καθ' οὗ ἡ φθονερὰ κακοβουλία ἔβαλλε τὰ φαρμακερὰ βέλη της, διαρκῶς δυσώδη βόρβορον ἀνακυκῶσα. Ἤδη ὁ ἀνοιχθεὶς τάφος ἐπισήμως διαψεύδει τοὺς συκοφάντας διότι ὁ παλίσχυρος πολιτευτὴς ἀπέθανε πένης πενέστατος. Ἔστω αὕτη ἡ θλιβερὰ ἀπώλεια ὁ πρῶτος σταθμὸς τῆς δικαιώσεως τῆς πολιτικῆς μερίδος εἰς ἣν ἀνῆκε.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν (18 τρέχοντος) ***τελοῦντες Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν πατρὸς, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου.***

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσιν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἑνώσωσι τὰς εὐχάς των πρὸς τὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἡμετέρας.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 17 Νοεμβρίου 1912.

Τὰ τέκνα
Ἐμμανουὴλ Κ. Τσιροπινᾶς
Μαρία Ε. Λαδοπούλου
Ἀντώνιος Κ. Τσιροπινᾶς
Ζεννῆ Θ. Ἀράγκη
Μαρία Ε. Τσιροπινᾶ
Ἐμμανουὴλ Ε. Λαδόπουλος
Θεμιστοκλῆς Γ. Ἀράγκης
Ὁ ἀδελφὸς
Παντολέων Α. Τσιροπινᾶς
Οἱ ἀνεψιοὶ Οἱ ἔγγονοι

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ· Ἐν Πειραιεῖ, Πάτρας, Καλάμαις, Τριπόλει, Σύρῳ, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καρδίτσῃ καὶ Ἀγρινίῳ.
ΕΝ ΚΡΗΤΗ· Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.
ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ· Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ, μετὰ πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Πάφρᾳ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ, Χίῳ, Μερσίνῃ, Ἀδάνοις, Ταρσῷ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλᾳ, Ξάνθῃ καὶ Ἰωαννίνοις.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ· Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan) Κατρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ, Μανσούρᾳ, Mit-Gamr, Tantah, Beni, Souef.
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ· (No 22 Fenchurch Street,) **ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ·** Domhof, Mönckebergstrasse 18, **ΕΝ ΛΕΜΗΣΩ** (Κύπρου), **ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ-ΒΛΘΕΟΣ** (Σάμου), **ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ** καὶ **ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ-ΣΟΥΔΑΝ** (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ Πρόεδρος, **ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ** Ἀντιπρόεδρος, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, ΕΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, ΒΑΡΩΝΟΣ δὲ ΝΕΦΛΙΖ, ΕΥΣΤ. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ, ΕΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Λ. ΖΑΡΙΦΗΣ, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ δὲ ΡΕΒΕΡΣΩ, Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ, ΜΗΧΑΗΛ ΣΑΛΒΑΓΟΣ, Δ. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ.

Γενικὸς Διευθυντὴς ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «**Ἀθηναϊκὴν** Athénoclé».

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι· Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς· ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ· ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ ἐπιταγὰς (chéques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃν νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chéques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chéques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντικαταστατῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΣΙΓΑΛΑ & Σ/ΙΑ

24 ΑΕΚΑ 24

Τμῆμα Διαφημίσεων
Τμῆμα Τοιχοκολλήσεων
Τμῆμα Τυπογραφίας
Τμῆμα Ἐμπορικῶν Συναλλ/γῶν Ἀντιπροσωπειῶν καὶ Παραγγελιῶν
Τμῆμα Πληροφοριῶν.

Παντὶ τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλονται πληροφορίαι.

Τὸ ἔξοχον
ΜΕΛΙ ΑΝΑΦΗΣ
εὑρίσκεται
εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν Παντοπωλεῖον τοῦ κ. ΣΙΜΟΥ ΑΛΑΦΟΥΖΟΥ

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΥΤΟΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς Πλατείας Δημοτ. Θεάτρου.
Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαραγκοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δοκιμάσατε
Τὸ νέον ἄρωμα DIAMELA
Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ι. Λ. Γρυμάνη

ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ - ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Εἰς τὸ παρὰ τὴν παραλίαν **Ἐδωδιμοπωλεῖον** τοῦ κ. **Σίμου Ἀλαφούζου** εὑρίσκονται ἐκτὸς ὅλων τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν, πωλούμενα εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς καὶ τὸ πεφημισμένον ΚΙΤΡΟΝ ΝΑΞΟΥ τοῦ ἐν Νάξῳ ἐργοστασίου τοῦ κ. Βαλληνδρᾶ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν καὶ ἀντιπροσωπείαν ἔχει ἀναλάβῃ. Ἐπίσης ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται εἰς μεγάλην ποσότητα ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ ΜΕΓΑΡΩΝ ἐκτάκτου ποιότητος.

Τὰ νέα Καλοδέρματα
οἱ Σάπωνες
Καὶ τὰ ἀρώματα τοῦ WOLFF
Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ι. Λ. Γρυμάνη.

Τὸ ἀριστοκρατικὸν ἄρωμα
ROSE DE CHIRAZ
Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον Ι. Λ. Γρυμάνη.